

Խրած ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՈՒՍՄԱՆԵՒ
ԱՇԱԿԵՐՏԵԼՈՑ ՆԱՐԻՆ ԻՉԵՒ
ԲԱՐԱԼՆԱԿԱՆ :

ՈՎՀ Հանդիսացեալք մերում դըսկ-
րասան,

Հրաւիրեմ սիրով զձեղ միաբան,
Յայս սեղան մտաց ձերոց սննդեան,
Որով միշտ աճիլ և գուլ բանական:
Իբաց վարդեալ զառիթ ձանձ-
րութեան,

Յորում է պատկեր այսոյն չարութեն,
Այլ ջանիւ փութոյ սրտի եռացման,
Կուռ կալ շտապիլ գողորիկ գիտութեն:
Այն զարմանահրաշ ուսումն կըր-
թութեան,

Յանդ անձայն գումամբ յիւր գոգ հան-
գըստեան,
Յոր գրկախտոնեալ սիրելեաց նման,
Օք էր փափառքեալ մինչև յաւ իսեն:
Եմ զերթ նաւուղիղ՝ զձեռս ՚ի

ծնօտին,

Ողբ մեծ յօրինեն յարտասուաց կաթին,
Քանզի խաթորին գիտութեն նաւ ին,
Ու յիշատակին ըստ արթնականին:
Այլ և հողունի ՚ի սուգս համա-

կեալ,

Իծիգս հարուստ ժամանակս տեեալ,
Ոինչեւ գտանիցէ զիւրն սիրեցեալ,
Օք բազում ամաց էր այրիսցեալ:
Արդ պատկեսնիք՝ հաշտեալ ընդ

նմին,

Ի յանլոյծ կապանս՝ փափագմամբ սըր-
տին,

Ի ձերոց մտաց ծնունդք արտադրին,
Յըսպիտակափայլ վայրը բնակին:
Եւ իմաստութեան շնորհ վեր-

նային,

Օագեսէ առ ձեղ՝ ըղլոյսըն բանին,
Յայնմամ հեղգութիւնք ՚իբաց տա-
րագրին,
Եւ տգիտութեան խաւար՝ լուծանին,
Ու կաճառք հմաց զիմաստօղդ
տեսցեն,

Ի մասց նժարն հաստեալ կըռորդին,
Օգովիսատի հիւսս զօդեալ յերեւրեն,
Եւ զերանութեան տեր՝ սեթեւթեն:

Ուսումն զգօնութեան գոյն մե-
ծապէս,

Եմ վաճառական՝ բանին լիապէս,
Ու որք կամիցին՝ առցեն ձրիապէս,
Եկցին մեծացեալք՝ շնորհօքն պէսպէս:

Խնդիր ինչ ժաեմ ՚ի ձէնջ մարդե-
լոց,

Ի ծովք զիս հերքել յար մտաց ձերոց,
Օք բեղմնաւորեալ ուրծացեալպլա-
զոց,

Եկի որսճող առ ձեղ դիմելոց:
Յատկապէս ունիմ. ակն ինչ պատ-
ուական,

Յաշխարհիս այլ իմն՝ չիք նմին նըման,
Եւ քան զպայծառ՝ լոյս արեգական,
Ունողին այնորիկ՝ ՚ի մեծութեան կան:

Են աղջուագոյն է հայոց լեզու,
Երմին ստացողք՝ լինին մեծարու,
Օպաց ըղճաշակն՝ թէ ոք առնուցու,
Օպաց ըղճաշակն՝ ՚ի բաց ընկենու:

Չէ ՚ի պազպանջունս՝ զըրոց որ
նըստիմ,
Յաջմէ յահեկէ՝ միշտ փառաւորիմ,
Հայասեռ զրոհից՝ լեզուս բընակիմ,
Եւ ապա թէ ոչ անդէն տաշորիմ:
Օինէն գերահրաշ զգօնութիւ-

նըն այն,

Խրատելով վարժէ զձեղ մանկունս
համայն,

Վայ այնմիկ ասէ՝ որ ՚ի տղայութեան,
Վաէ զծայրացեալ ուսմունս գիտութեն:
Օայս պարտ ցանկալի՝ համարիմ

պատկան,

Օիս ՚ի ձեր լեզու կրել անխափան,
Օք ոգիչ իմէ ծնունդ Կերսիսեան,
Ու Արիստակէս՝ ՚ի կարգի անուան:

